

jeg har udviklet dette saavel i mit første Foredrag her ved anden Behandling, som da dette Lovforslag var for til første Behandling. Men jeg skal derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det i ethvert Tilfælde er klart, at de Forslag til nye Lønningslove, som ere os forelagte, ikke omfatte Halvdelen af den hele Embedsstand, medens det foreliggende Forslag jo vil ramme den hele Embedsstand. Derfor har ogsaa den Betragtning ikke saameget at betyde, at vi maage have alle de nye Lønningslove særdegs samtidig med den foreliggende. Jeg siger nemlig, at den Tanke, der er nedlagt i Fleertallets Forslag, har Gyldighed, selv om vi ikke faae nogen af de nye Lønningslove særdegs samtidig med den, der her er under Forhandling. Den kan passe, selv om ingen af de nye Lønningslove kommer ud, idet den passer paa de allerede bestaaende. Derfor er det, at det har stillet sig for Udvalgets Fleertal som det Rigtigste nu at vedtage den her foreslaaede Nedsættelse i Lønningerne med den Bewidsthed, som jeg har tilladt mig tidligere nærmere at udvikle, at det iøvrigt i det Hele var vor Anskuelse, at vi vilde komme til at vedtage omtrent den samme Sum, som hidtil var medgaaet i Lønninger til de forskjellige Forretningsgrene, med Undtagelse af saadanne enkelte Forandringer, som fulgte af, at der var særegne Omstændigheder tilstede, som gjorde, at Beløbene maatte blive enten højere eller lavere, medens Regjeringen derimod i Almindelighed kunde vente for samtlige Lønningslovsforslags Vedkommende at faae bevilget den samme samlede Sum, som er givet ved de forelagte Lovforslag, og der, som bekjendt, sparer til den Sum, der hidtil er medgaaet, hvilket naturligviis ikke udelukker Foretagelsen af saadanne Besparelser, Sammenragninger og Indskrænkninger paa enkelte Punkter, som man kunde finde rigtige. — Jeg maa endnu, for at forebygge en Misforstaaelse, omtale en Bemærkning i min ærede Sidemands (Dupens) Foredrag. Det ærede Medlem gjorde en Indvending mod en Beregning, som jeg ganske løselig opstillede i mit første Foredrag. Han sagde, at, naar Embedsmændene udredede 200,000 Rb., var det umuligt, at derved kunde spares 500,000 Rb.; han kunde for-

staae, at der vilde medgaae 200,000 Rb. mindre om Aaret til Administrationen, men ikke, hvorledes der derved kunde spares 500,000 Rb. om Aaret. Det ærede Medlem har derved ikke taget i Betragtning, at de 500,000 Rb. ikke komme til Udbetaling paa samme Tid, som de 200,000 Rb. komme til Indbetaling, men først senere, og at de 200,000 Rb. i den mellemliggende Tid have haft Leilighed til at ligge i mange Aar og forrente sig, og at Livrentens Livrente medfører, at Tilvæerten kommer til at udgjøre et meget stort Beløb. (Turen: Det bliver en Reservecfond!). Nei, det bliver ikke nogen Reservecfond. Jeg kan mærke, at det ærede Medlem ikke har haft Leilighed til at gjøre sig fortrolig med de Tanker, der gaae gjennem de Betragtninger, der ere de afgjørende ved denne Leilighed. Det er sikkert, at, naar en Anstalt, enten Livrenteanstalten eller hvilken anden det nu kan være, oprettes, saaledes at der indskydes 200,000 Rb. om Aaret, saa kommer der en Række af Aar, hvort Udgiften er meget mindre end de indskudte 200,000 Rb.; den er fra Begyndelsen af næsten ingen, men saa stiger den efterhaanden ganske graduvis op, og den bliver saaledes, naar en saadan Anstalt kommer til stærk Udvikling, efterhaanden betydelig større. Dette er ganske vist, og det ærede Medlem kan med Lethed overbevise sig derom, naar han faaer Leilighed til at sætte sig ind dertil.

Jeg troer, at jeg nu, saavidt som jeg kan see, i det Væsentlige har besvaret de betydeligste Indvendinger, som ere fremkomne. Jeg skal derfor kun til Slutning tillade mig at henstille endnu en Betragtning til det ærede Things Overveelse. Vi ere i Almindelighed Alle komne sammen med den Tankegang og med et vist godt Forsæt til at tilvebringe Besparelser i Statsstyrelsen. Jeg troer ikke, at et eneste Medlem er kommen her i denne Sal uden med det alvorlige Forsæt at bevirke Besparelser. Men jeg troer tillige at maatte sige, at det dog ikke er lykkedes os i nogen særdeles Grad i denne Rigsdagssamling at udføre det Forsæt, som vi saaledes Allesammen ere komne med. Der har altid været snart een Ting, snart en anden